

Introit: *Žalm 112*

Píseň 638 Modlitba

Čtení: 1. Korintským 3, 9-23

konfirmace

Píseň 624

Text kázání: Matouš 7, 24-27

Milí konfirmandi, vážení rodičové, bratři a sestry, milí přátelé,

jsme tady dnes všichni svědky, kdy mladí lidé se rozhodli postavit svůj život na Pánu Ježíši. V tom známém *podobenství o dvou stavitelích* Pán Ježíš vlastně přirovnává lidský život ke stavbě domu. Mnozí z vás jste postavili rodinný dům, vás mladší to třeba čeká. Každopádně všichni víme, že by byl nesmysl začít stavět dům od střechy. Dokázali byste si to představit? Napřed postavit střechu, pod ní postavit 1. patro, pak přízemí a pod to teprve začít kopat základ a celou stavbu na to napasovat. To asi moc dobře nepůjde.

Každý dům se tedy staví od základů. A každý, kdo se rozhodl postavit dům, nejprve přemýšlel, kde ho postaví. Jestli ho postaví v příkrém svahu jako tady v Růžďce, anebo např. v údolí u řeky jako třeba na Bystričce. Velkou roli v rozhodování samozřejmě mnohdy hraje i to, kde člověk zdědil pozemky, v které obci chce stavět, kde má své přátele, atd. Každopádně každý stavitel by měl jistě velmi dobře zvážit, kde dům postaví. Měl by si dopředu vyhodnotit všechna pro a proti, výhody a nevýhody.

Jistě se ale všichni shodneme na tom, že pro stavbu domu je nejdůležitější postavit ho na pevném základu. Bez pevného základu totiž hrozí, že dům časem spadne. A v podstatě o ničem jiném není ani to podobenství Pána Ježíše. Pán Ježíš moc dobře ví, že žijeme ve světě, kde bývají různé **bourě, vichřice, přívalem deště, povodně, zemětřesení**. Avšak k těm domům, které buď odolají nebo padnou, přirovnává naše životy.

A mluví zde vlastně o dvou kategoriích lidí. Mluví o člověku **rozvázném, který staví svůj dům na skále a o muži hloupém, který jej staví na písku**. Každému je jasné, že dům postavený na skále přetrvá věky. Mnohé hrady, které tu jsou po staletí, toho jsou důkazem. Skála je pevný materiál, nepohne se. Na druhou stranu ti, kteří staví na skále, ví že je to pěkná fuška. Mnohem snadnější a rychlejší je proto určitě stavět na písku. Kdo ale staví na písku je podle Pána Ježíše hloupý. Proč? Protože takový dům dlouho nevydrží. Takový dům není zasazen do pevného podloží a když přijde první zatěžkávací zkouška, tak spadne.

Jak už bylo řečeno, Pán Ježíš nám nechce dávat rady, jak máme stavět své domy. Na tomto jednoduchém příkladu nám chce především ukázat, na čem máme postavit své životy. A jak je důležité svůj život postavit na Pánu Ježíši. Ovšem zde bych chtěl upozornit, že často si i my křesťané mylně vykládáme toto podobenství. Vykládáme ho totiž tak, že ta skála je Pán Ježíš a kdo v Něho věří, ten se nikdy nezhroutí. Jenže Pán Ježíš zde říká něco jiného: **A tak každý, kdo slyší tato má slova a plní je, bude podoben rozváznému muži, který postavil svůj dům na skále**. Jak vidíme tou skálou zde není Pán Ježíš, pevným základem pro dům našeho života je slyšet a plnit slova Pána Ježíše! Jaká slova? Podobenstvím O dvou stavitelích zakončuje Pán Ježíš své kázání na hoře. A můžeme se domnívat, že právě k celému svému kázání říká, **každý, kdo slyší tato má slova a plní je!** Co tam tedy všechno je? Podívejte se doma do Bible, pozorně je čtěte a podle těchto slov jednejte. Co tam tedy je? ***Bud' solí, bud' světlem, nezabíjej, necizolož, nelži, miluj i nepřátele, neodplácej, ale odpouštěj, modli se za druhé, nebud' pokrytec, neměj starost o živobytí, na prvním místě hledej Boží království a ostatní ti bude přidáno, nesud' druhé, běž těsnou branou a úzkou cestou, nes a vydávej dobré ovoce...*** Celé by se to dalo shrnout do dvojpříkázání lásky: „**Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí a ,miluj svého bližního jako sám sebe.**“ Láska nikomu neublíží. Jistě mi dáte ale za pravdu, že některé tyto požadavky jsou velice těžké. Tak jako když kopete základy do skály. Ten výčet mi trochu připomíná takový pracovní postup při stavbě. Zkuste si představit, že projektantem i stavebním dozorem nad stavbou vašeho života je Pán Ježíš. Tak jako že by tedy opravdu měl být. Firma Ježíš vám dodává materiál a k tomu říká, jak se, co má k čemu připojit, přimontovat a sestavit. A když to dodržíte, pak se dílo podaří. Když si to ale děláte podle svého, tak to samozřejmě nějakou dobu může dobře fungovat, ale právě ta zatěžkávací zkouška všelijakých živlů nakonec odhalí vaši nedůslednost. Je to tak? A takovým nedodržením pracovních postupů je právě omyl, kdy si člověk myslí, že stačí jen věřit v milost Pána Ježíše, ale klidně může dál lhát, cizoložit, zabíjet, neodpouštět, pouštět na druhé síru. Co se potom stane? To, co říká dál Pán Ježíš: **Ale každý, kdo slyší tato má slova a neplní je, bude podoben muži bláznivému, který postavil svůj dům na písku. A spadl**

příval, přihnaly se vody, zvedla se vichřice, a obořily se na ten dům; a padl, a jeho pád byl veliký.“ Někdy to vidíme kolem sebe. Aféry známých osobností, selhání politiků, jejich rezignace a pád. Zborčené životy ale vidíme i kolem sebe, z mnohých lidí se stávají trosky.

Může se tohle stát i křesťanům? Ano, stává se to. Mnozí uvěřili v Pána Ježíše, dali se i pokřtít, jiní vyznávali svou víru při konfirmaci, v modlitbě řekli Ježíši, *ano budu tě následovat, bud' mým Pánem*, ale nakonec zůstalo jen u slov. Začali kopat na skále, ale pak přešli k písku. Bylo to snadnější a lákavější. Ono to kopání v písku by se dalo přirovnat k takovému povrchnímu křesťanství. Ano, já věřím v Pána Ježíše, i do kostela občas zajdu, ale pánem nad svým životem chci být stále já. Já si chci rozhodovat a co na tom, když někdy půjdu i proti slovům Pána Ježíše.

Milí přátelé, tohle podobenství nás učí, že je mnohem lepší varianta učinit Ježíše Krista skutečným Pánem svého života. Být s Ním ve vztahu, následovat ho v činech a jednat podle Jeho slova. Jak jsme četli na úvod ve 112. žalmu, **takový člověk se nikdy nezhroutí.** A tak zkoumej každý sám u sebe, v jakém základu je zapuštěn tvůj život. Ano, nejsme dokonalí, i přestože máme u sebe Bibli jako příručku stavebních a technologických postupů života a chceme podle ní postupovat, přesto nám mnohdy chybí životní zkušenost a praxe. Tak jako mnohým zedníkům amatérům, co staví své domy. Často i my zjišťujeme, jak jsme něco zvorali a že musíme začít znovu. Od základu. A pokud to víme, je dobré si to vždycky přiznat. Zbourat co je špatně a začít znovu. A někdy je lepší ten **starý dům strhnout a postavit nový. V Pánu Ježíši Kristu.** Je to mnohem lepší než být podobný muži, kterému se ten dům bortí a on ho drží vši silou a svému okolí se snaží ukázat, jak to dokonale postavil. Svým způsobem je takovýto vlastně svému okolí směšný. A proto si i my nic nenamlouvejme, a raději budujme své životy **v upřímnosti a pravdě.** Pak se nemusíme bát, že různé **bouře, vichry či vody** s našimi životy zametou.

Ano, je potřeba počítat s tím, že v našich životech dochází a bude docházet k různým zátěžovým situacím. Křesťan není vyloučen z toho, co dopadá na celý svět. Slunce svítí a déšť padá na spravedlivé i svévolníky. Ale Pán Ježíš k tomu říká: „**Ve světě máte soužení, ale vzchopte se, já jsme přemohl svět.**“ A koneckonců z toho dnešního podobenství je to obrovské zaslíbení: **Tu spadl příval, přihnaly se vody, zvedla se vichřice, a vrhly se na ten dům; ale nepadl, neboť měl základy na skále.**

Ti, kteří učinili Ježíše Pánem svého života a nasměrovali svůj život k Jeho následování se tedy nemusí bát ani smrti. To podobenství nemluví totiž pouze o vichřicích v našich časných životech, ale především nás varuje, aby ten konec našeho časného života nebyl **pádem velikým.** Pádem ztráty věčného života. A tak pokud se cítíš nedokonalý a uvědomuješ si v pokoře před Bohem svá provinění a pokud jsi odhodlán opouštět zlé cesty, pokud Boha nebereš na lehkou váhu a s vděčností přijímáš Kristovu milost, pak se nemusíš takové ztráty obávat. A povzbuzením nám jistě mohou být slova apoštola Pavla, které jsme četli: **Nikdo totiž nemůže položit jiný základ než ten, který už je položen, a to je Ježíš Kristus. Zda někdo na tomto základu staví ze zlata, stříbra, drahého kamení, či ze dřeva, trávy, slámy, dílo každého vyjde najevo. Ukáže je onen den, neboť se zjeví v ohni; a oheň vyzkouší, jaké je dílo každého člověka. Když jeho dílo vydrží, dostane odměnu. Když mu dílo shoří, utrpí škodu; sám bude sice zachráněn, ale projde ohněm.** Jinými slovy činy upřímné lásky jsou před Bohem cenné jako drahokam, na druhou stranu činy motivované světskou slávou nebo sobeckými úmysly, ty před Bohem nic neznamenají. Z toho se můžeme jistě poučit, povzbuzením při naší nedokonalosti nám může být, že ten, kdo se drží Krista, i kdyby všechno jeho dílo shořelo, bude nakonec zachráněn. Držme se proto Krista všichni a vy, milí konfirmandi, necht' u vás nezůstane jen u slov, ale naopak začněte stavět na pevném základu, jímž je Kristus. Amen. Píseň 192 modlitba

Večeře Páně (písně 683 a 650)

Slovo posláni: Nyní tedy, Izraeli, co od tebe požaduje Hospodin, tvůj Bůh? Jen aby ses bál Hospodina, svého Boha, chodil po všech jeho cestách, miloval ho a sloužil Hospodinu, svému Bohu, celým svým srdcem a celou svou duší, abys dbal na Hospodinova přikázání a nařízení, která ti dnes udílím, aby s tebou bylo dobře. Hle, Hospodinu, tvému Bohu, patří nebesa i nebesa nebes, země a všechno, co je na ní. (Deuteronomium 10, 12-14)

Požehnání: Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici. Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc. Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život. Hospodin bude chránit tvé vycházení a vcházení nyní i navěky. Amen píseň 195